

Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління
Міжрегіональна Академія управління персоналом
Національна служба посередництва та примирення
Всеукраїнська Академія Наук Публічного Управління
Регіональна академія менеджменту (Казахстан)
Академія Поморська в Слупську (Польща)

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної конференції

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИМІР РЕФОРМУВАННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ

2 листопада 2018 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2018

*Рекомендовано до друку Вченою Радою Навчально-наукового
Інституту міжнародних відносин та соціальних наук
Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 3 від 25.10.2018 р.)*

Європейський вимір реформування публічного управління в Україні: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (2 листопада 2018 року) / за заг. ред. О. І. Пархоменко-Куцевіл. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2018. — 144 с.

У збірнику публікуються матеріали доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції “Європейський вимір реформування публічного управління в Україні” щодо проблем розвитку публічного управління через європейських вектор.

Розраховано на фахівців державного управління, працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, науковців, викладачів, слухачів вищих навчальних закладів, які отримують освіту за спеціальністю “Публічне управління та адміністрування”.

ЗМІСТ

Алебрі Мохамед Абдулла <i>Складові аспекти венчурного фінансування розвитку водогосподарства в Україні.....</i>	7
Алхемері Мохаммед Алі <i>Сучасна система антикризового публічного управління територіями.....</i>	11
А. М. Балашов, Є. В. Кубанов <i>Наукові підходи до аналізу поняття “кібербезпека в системі публічного управління”.....</i>	14
А. М. Балашов, Я. І. Чмир <i>Нормативно-правове регулювання проблеми інформаційної безпеки України</i>	17
А. С. Близнюк <i>Методи як складові механізму державного управління рекреаційною сферою</i>	20
Т. О. Бутирська <i>Взаємна верифікація сутності держави і людини</i>	22
Н. О. Васюк, С. В. Осик <i>Збереження здоров’я державних службовців: розробка спеціальної навчальної програми</i>	27
П. В. Ворона, М. В. Зверев <i>Інструменти реалізації державної політики соціальної адаптації та реабілітації учасників бойових дій</i>	30
Т. Д. Ганцюк <i>Систематизація функцій системи інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності органів публічної влади.....</i>	33
О. С. Головки <i>Місце та функції інституту президентства в політичній системі демократичних суспільств</i>	37
О. А. Дегтяр <i>Управління проектами на рівні державному рівні</i>	40
В. П. Залізнюк <i>Механізм досягнення продовольчої безпеки країни</i>	42
М. П. Іщенко, О. М. Іщенко <i>Місце і роль філософії гуманізму і демократії в прогресивному розвитку публічного управління</i>	45

А. М. БАЛАШОВ

доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічного адміністрування Міжрегіональної Академії управління персоналом

Є. В. КУБАНОВ

*аспірант кафедри публічного адміністрування
Міжрегіональної Академії управління персоналом*

НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО АНАЛІЗУ ПОНЯТТЯ “КІБЕРБЕЗПЕКА В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ”

Науково-технічна революція початку ХХІ сторіччя спричинила в усьому світі глибокі системні перетворення. Передусім, завдяки поєднанню досягнень у сфері новітніх інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) із надбаннями, що постали на базі стрімкого розвитку інформаційно-телекомунікаційних систем, сформувалися принципово нові глобальні процеси — інформаційне суспільство, а також інформаційний та кібернетичний простори, які мають сьогодні практично необмежений потенціал і відіграють провідну роль в економічному та соціальному розвитку кожної країни світу.

На початку дослідження розглянемо наукові підходи до поняття “кіберпростір”.

1) відповідно до міжнародного стандарту кіберпростір — це середовище існування, що виникло в результаті взаємодії людей, програмного забезпечення і послуг в Інтернеті за допомогою технологічних пристроїв і мереж, під'єднаних до них, якого не існує в будь-якій фізичній формі [3];

2) відповідно до нормативної бази США кіберпростір — це сфера, що характеризується можливістю використання електронних та електромагнітних засобів для запам'ятовування, модифікування та обміну даними через мережні системи та пов'язану з ними фізичну інфраструктуру [3];

3) відповідно до офіційних документів Євросоюзу, кіберпростір — це віртуальний простір, в якому циркулюють електронні дані світових персональних комп'ютерів [3];

4) відповідно до офіційних документів Великобританії кіберпростір — це всі форми мережної, цифрової активності, що включають у себе контент та дії, здійснювані через цифрові мережі [3];

5) відповідно до офіційних документів Німеччини, кіберпростір — це вся інформаційна інфраструктура, доступна через Інтернет поза будь-якими територіальними кордонами [3].

Таким чином, кібербезпека — це:

- по-перше, сукупність спеціальних суб'єктів забезпечення кібернетичної безпеки, засобів та методів, що ними використовуються, а також комплекс

відповідних взаємопов'язаних правових, організаційних та технічних заходів, що ними здійснюються [6];

- по-друге, сукупність узгоджених за завданнями елементів кібернетичної безпеки, які комплектуються та розгортаються за єдиним замислом і планом у кібернетичному просторі з метою забезпечення кібернетичної безпеки інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних систем [2];

- по-третє, стан захищеності державних електронних інформаційних ресурсів у кіберпросторі від ризику стороннього впливу, виявлення та запобігання різних зовнішніх втручань через інформаційні системи, а також загрози національним та особистим інтересам [4, с. 575];

- по-четверте, стан захищеності життєво важливих інтересів людини і громадянина, суспільства та держави в кібернетичному просторі, в якому є можливим безперешкодне створення, збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорони, захисту інформації, а у вузькому сенсі — стан індивіда, суспільства та держави, де відсутня будь-яка небезпека [3];

- по-п'яте, стан здібності людини, суспільства і держави щодо запобігання та уникнення спрямованого, насамперед — несвідомого, негативного впливу (управління) інформації [5];

- по-шосте, такий стан захищеності життєво важливих інтересів особистості, суспільства і держави в умовах використання комп'ютерних систем та/або телекомунікаційних мереж, за якого мінімізується завдання їм шкоди через: неповноту, невчасність та невірогідність інформації, що використовується; негативний інформаційний вплив; негативні наслідки функціонування інформаційних технологій; несанкціоноване поширення, використання і порушення цілісності, конфіденційності та доступності інформації [1].

Таким чином, кібербезпека системи публічного управління — це основа національної безпеки України, яка формує захищеність держави, суспільства, системи публічного управління, населення країни в кібернетичному просторі через створення легітимних механізмів забезпечення кібербезпеки публічного управління.

Забезпечення дієвих механізмів кібербезпеки публічного управління є викликом, який стоїть перед системою публічного управління та потребує вирішення з урахуванням глобалізаційних тенденцій та розвитку світового співтовариства.

Список використаних джерел

1. Баранов О. А. Про тлумачення та визначення поняття “кібербезпека”. *Правова інформатика*. 2014. № 2 (42). С. 54–62.
2. Діордіца І. В. Поняття та зміст національної системи кібербезпеки URL: <http://goal-int.org/ponyattya-ta-zmist-nacionalnoi-sistemi-kiberbezpeki/>.
3. Гнатюк С. О. Кібертероризм: історія розвитку, сучасні тенденції та контрзаходи. *Безпека інформації*. 2013. Т. 19, № 2. С. 118–129.

4. Логінова Н. І. Правові основи кібербезпеки в Україні. *Правові та інституційні механізми забезпечення розвитку держави та прав в умовах євроінтеграції*: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. Одеса: 2016. Т. 1. С. 575–577.
5. Фурашев В. М. Кіберпростір та інформаційний простір, кібербезпека та інформаційна безпека: сутність, визначення, відмінності. *Інформація і право*. 2012. № 2. С. 162–169.
6. Шеломенцев В. П. Правове забезпечення системи кібернетичної безпеки України та основні напрями її удосконалення. *Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика)*. 2012. № 1 (27). С. 312–320.